

دیگر سلطین روی زمین نماید و خداوندان آن دولت خدا داد را از جمیع ارباب دول بکمال جلا و جلال امتیاز بخشد هر آینه مفسوبات و متعلقات و لوازم مایحتاج آن دولت را اگرچه از امور مستحسنہ صوری باشد که وجود آن در نظام جملگی چندان ضروری نبود از بایست دیگر دو دلیل دولتها امتیاز تمام و نمایش نمایان دهد فکیف امری که باعث مزید شان و شوکت و افزایش شکوه و زینت آن دولت گرد که درین ماده سنت سخنیه آنحضرت علیه برو مجباری این نهنج جاری گشته که در باب عطای فاگزیر وقت زیاده بر قدر کفايت عذایت مبدل دارد - چه ظاهر است که از دیاد امثال این امور در واقع موجب وفور اعتبار ملوکست در انتظار و باعث افزایش وقعت و وقار در قلوب - درین صورت نفاذ اوامر و فواهی و اجرای احکام و حدود آله که علت غائی سلطنت و بادشاهیست بهمه جهت پیشتر روز میدهد - چنانچه برین دعوی بدیهی عقل شاهد است و نظیر این معنی از حضرت سلیمان علی نبینا و علیه الصلوٰة و السلام در کتاب صریح است که آن سرور در مجلس حکم بر سریعی زرین مکمل بنوادر جواهر جلوس می فرمودند که در کمال عظمت و رفعت و زیب و زینت ترتیب یافته بود و بر پایها و اطراف آن جانوران مهیب از دست شیوان قوی هیکل درشت چنگال و امثال آن در کمال هیبت و شهامت صورت و درستی هیئت ساخته بودند چنانچه بعدوان حیل محرکه ریاضیه بازدگ جنبشی در حرکت آمدندی و آوازهای سهگمین هولناک از جوف ایشان برآمدی - و هم چنین مرغان عظیم الجثه از سیم و زر بر سر آن سریع نصب نموده بودند که چون بدنستور صنعت مذکور ببال افشاری در آمدندی اذواع خوشبویها بر تارک مبارک آنحضرت ذئار گرفندی - و از مشاهده این صور غریبه ارباب جنایات و انکار حقوق را وحشت و دهشت

تمام دست داده بحق و صدق اقرار نمودندی - بنابرین مقدمه مسلمه چون حضرت آفریدگار عالم جل سلطانه این دولت ابد پیوند را از سایر دولت ارجمندی داده اصحاب آنرا از جمیع اشباء ایشان بکمال عظمت و شوکت و رفعت و عزت و وفور جاه و حشمت و فسحت دستگاه هملکت برگزیده چنانچه عشر عشیر مواهبی که بآن سرور عطا نموده بدیگر سران نداده - ازین رهگزرن که اهل هفت کشور بسوی ایشان رو براه نموده و این درگاه را که نمونه درگاه احادیث است چنانچه صالح و طالح و مسلمان و کافر همگی ازان بهروار اند حوالتنگاه حوابیج مردم کرده برأت روزی همگنانرا برین دولت نوشته - لاجرم همه چیز این دولت را فراخور لایق حال آن وسیله ارزاق خلائق آفریده مرکز دولت و منشائی سلطنت آن والا دودمان را که عبارت از لاهور و اکبرآباد است در خور وسعت دستگاه حشمت و کشادگی بحرین کف نیسان آسامی ایشان فسحت ساحت محیط بخشیده و هر دو مرجع خلائق و قبله برآمد حاجات و وجهه توجه اهل نتشش جهت را فراخور باز گشت عالمیان از جمیع جهات و وجوه دستگاه گنجانی داده وسیع گردانیده - در جمعیت و جامعیت و معموری و کثرت خلائق و عمارات عالیه و امثال آن از آنچه مدن را در کار روزگار است و تمدن را ازآن ناگزیر همگی بروجه اتم و اکمل درین دو مصر جامع یافته میشود بمربدة که هزار مصر و شام در هر گوشه این هر دو گم گشته و هزاران قسطنطینیه عظیمی و رومیه کبری در سر هر کوی شان سوگشته - ایکن چون از بعضی وجوة نقص الکمال بهر دو شهر عظمت بهر برخورده اول آنکه در مبانی اکبرآباد که بر ساحل دریایی جون است شکست و آبکند و نشیب و فراز بسیار وقوع دارد چنانچه درمیان شهر نیز جا بجا واقع شده باعث ذاهمواری آن گشته و هم چنین دارا سلطنت لاهور ازین جهت که یک

مرتبه اساس نیافته و رفتہ بندیاد پذیرفته لاجرم آنچنان که باید و شاید بطرح مرغوب نیافتاده - دیگر آنکه ظاهر دروازهای قلاع هر دو جا که دولت سرای سعادت و سایر کارخانجات بیوتات سرکار خاصه در داخل آن سمت وقوع دارد بسیار کم فضا و تنگ ساحت است چنانچه جلو خانه که بی نهایت در کار است اساس نیافته و بدین سبب از کثوت آمد و شد مردم افواج بادشاهی و تابیدن امرای عظام در اوقات ملزومت و هجوم فیل و اسپ بسیار خصوص در عیدها و جشنها بضعف آزار و اضوار بسیار میرسد - سوای این از تنگ میدانی کوی و بزرگ و بازار و شوارع خاص و عام عموم آینده و رونده بنا بر هجوم خالیق بیشمار زحمت و تشویش بسیار می یابند - لهذا بخاطر مبارک آوردن که بعذوانی که عاممه عالمیان از توجه آن حضرت توسع فراغ من جمیع الوجوه یافته در عهد راحت مهد آن حضرت از هیچ راه ضيق احوال خاصه در طریق عیش معاش که خاصیت نیت آنحضرت است ندارند بهمین دستور این تنگی و کمی نیز که از رهگذرها ناشی شده خلاص گشته هر کدام بوضع و طرز موافق مرضی خود عمارتی اساس نهاده ادت زندگی یابند - و بر طبق این عزیمت فاقد امر ارفع عالم مطیع آن بانی مبانی جهانگیری و جهانبانی توقع صدور یافت که مهندسان اصطولاً شناس و اقاییدس نظر مبابین این دو شهر عظیم الشان قطعه زمینی دلنشین بهشت نشان که بخوبی اعتدال آب و هوا متصف و مراتب کمیت و کیفیت محاسبات آن از توصیف خرد افزون باشد بهم رسایده قلعه والا بعیاد که بحسب هیئت فمه نموفه سبع شداد باشد مشتمل بر عمارت بديع و فشمذهای وسیع بوضع غریب اساس نهند - چون معماران هندسه پرداز و بنايان سحر طراز در ظاهر دارالملک دهلي متصل نور گده مشرف بر دریانی جون قطعه زمینی بديع آئین

* نظم *

بر لب آب جون فیض سوشت که بهشتش بود نموفه زشت
 خاکش از خرمی نشاط افزایی دلکش و جانفرزا و دیده کشامی
 چایگاهی کز اعتدال هوا یافت رنجور چند ساله دوا
 مورد را آب زندگانی ده پیر فوت را جوانی ده

 برای این کار بهم رسانیده بعرض مقدس رسانیدند - حسب الامر قضا ففاد
 خدیو دادگر عمارت گر معموره هفت کشور که بعد از مرمت فرهنگستان
 دلهایی صاحبدلان و صفا کدها خاطر الو الباب پیوسته در پی آبادی عالم
 خاک و آب ازد بعد از پنج ساعت از شب جمعه بیست و پنجم
 ذی الحجه مطابق فهم اردی بهشت سال دوازدهم از جلوس اقدس مطابق
 یک هزار و هشتاد و چهار هجری در زمان محمود و آوان مسعود استاد
 احمد سوامد معماران ذاده کار بسیاری غیرت خان صوبه دار آنجا و صاحب
 اهتمام این کار مطابق طرحی بدیع و نقشی تازه که به هیچ وجه نظیر آن
 در شش جهت دنیا بمنظور نظارگیان در نیامده بود رنگ ریخته بیلداران
 بحفر بگیاد آن پرداختند و پس از پنج ساعت و دوازده دقیقه نجومی
 از شب جمعه نهم محرم سال هزار و چهل و نه هجری مطابق سوم اردی
 بهشت اساس عمارت نو آئین در آن سر زمین فیض آگین که از کمال
 نزهت خدا آفون اشک فرمائی بهشت بروین و سوادش بهمه حساب
 خال جدین سراسر متفرقهات روزی زمین است فهادند - و هرجا ارباب
 هنرهای متعارفه و اصحاب بدایع و صفائع غریبه از سفکتراش و پرچین ساز
 و صنعت کار و فنچار و معمار صاحب سلیقه صاهر در ممالک محروم بود
 بحکم اشرف حاضر گشته مشغول کار گشتدند - و هر کدام برعه دیگر دعوی

تفرد در فن خویشتن نموده لطف سعی بجای رسانیده بودند که در برابر حسن نمود کارشان کارنامه ارزنگ و نگارخانه چین و فرنگ مانند نقش آب نه نمود داشت ذه بود - و نهری که سلطان فیروز شاه در ایام سلطنت از پرگنه خضرآباد تا سفیدون که شکارگاه مقرری او بود سی کروه آورده پس از رحلت او بمروع ایام از جریان بازمانده و در عهد حضرت عرش آشیانی شهاب الدین خان صوبه دار دهلي فهر مذکور را مرمیت نموده جاري ساخته بود چون روزگار او سپری شد دیگری به تعمیر و ترمیم آن فیرداخت - حسب الحكم اشرف از منبع تا شاهجهان آباد بلند و پست آنرا هموار و کذارهای آنرا متین و استوار ساخته تا سفیدون که سی کروه است در مهر قدیم و از آنجا نهری تازه حفر نموده بپایی عمارت رسانیدند - از تاریخ بذا تا پانزدهم جمادی الاول سال مذکور چار صد و دو روز در عمل خیرت خان بتاکید تمام گذشت و لختی مصالح جمع شده بعضی جا اساس هم برآمد و بعد از تعیین شدن او بصوبه داریع تنه در مدت دو سال و یک ماه و پانزده روز عمل صوبه داری الله ویردي خان اساس قلعه از جانب دریا دوازده ذراع بر افزایته گشت - و پس ازو در عمل مکرمت خان بتاکید و اهتمام او در سال بیستم جلوس مبارک بانجام رسید - چون کیفیت اتمام آن در کابل معروض حاجاب بارگاه سلیمانی گشت حکم معلمی بشوف نقاد پیوست که راز دانان اذجم و افلات ساعتی مسعود که سعود آسمانی سعادت دو جهانی از آن کسب نماید بجهت نزول اشرف در آن عمارت مسرت افزا که در هفت کشور ربع مسکون بل هر دو کون چون بازی خود ثانی ندارد برگزیده بعرض مقدس رسانند - اختور شناسان کامل نظر بدقت فکر بیست و چهارم ربیع الاول مطابق بیستم فروردی ماه سال هزار و پنجماه و هشت هجری اختیار نموده گوش زد عاقفان پایه سریر سلیمانی

نمودند - چون وقت وسیع بود لاجرم از کابل باکبر آباد تشریف فرموده در دوازدهم ربیع الاول مذکور روانه شاهجهان آباد گشتند *

حقیقت قلعه و عمارات صوکن محیط دولت یعنی دارالخلافه شاهجهان آباد

زبان خامه توصیف چگونه تعهد تعریف آن نماید و صفحه صحیفه انشا با وجود تذکر روئی بهجه رو ضمان تضمین ستایش آن گردد که فسحت ساحت ممتنع المساحتش با فراخنای عالم امکان دم از برابری میزند و رفعت پایه قوی مایه عرش سایه اش سر بمساوات سبع شداد سماوات فرو نمی آرد - زمین از استحکام قوایمش همدوش ساق عرش بربین گشته و پایه رفعتش از بوکت این بذای متنین از کرسی آسمان هشتمین گزشته - برج گردون عروج البرز آثارش شرفه غرفه از علو کذکوه این فهم منظرة در گزانیده - آثار خاکپریش که صافند کره خاک از سه طرف محاط آبست بنیاد بذا بقعر بحر محیط رسانیده - بوارق انوار صفائی دیوارش از ظهور مهر انور اظهر و مراتب شهرت رفعتش از لیالی و ایام شهور و اعوام اشهر * نظم *

اساس متینش درین خاکدان	بود کذکر کشته آسمان
قوی دل بود عالم خاک ازو	نشان میدهد غور ادراک ازو
جهان کهن راست بروی نظر	چو پیوی که او را بود یک پسر
شد از رفعت شان سپه - بر دگر	بود آفتباش شه بحر و بر
محیط کرم پادشاه جهان	جهان بخش ثانیع صاحبقران
شه عدل کیش ملایک خصال	سلیمان جلال و فلاطون کمال
بی عائله تکلف از مبدای بقیاد این طلسم آباد تا افراختن این نوع قلعه	

عالی اساس که سرکنگره رفعتش تازه پیشطاق ایوان کیوان برابر افتاده و حوض ازدیشه شناور بغور عمق خذقش پی نبرده در خواب و خیال هم هیچ بادشاه فلک جاه را دست نداده بلکه تا هنگام طی قطع این نطع دو رنگ و برچیدن مهرهای سپید و سیاه هیچ صاحب اقتداری را ساختن این نوع عمارات که تا بقای زمین و آسمان اندراس بقواعد آن مریاد میسر نخواهد آمد - بالفرض و التقدیر اگر دیگر فرمان روایان صاحب تدبیر بمساعدت وقت و یاوری بخت مراتب جاه و اقتدار و دولت و اعتبار بهم رسانیده بناهای موقفع و عمارات عالی از روی زمین تا آسمان بزرگ فرازند و صد کاخ ملّون منقش را برابر ایوان کیوان بسازند اما این فطرت بلند و داشت ارجمند و کمال عقل و جدت فهم و کثرت فراست و حدس صائب و تمیز تمام و سلیقه درست در احداث این عالیه و عمارات رفیعه و مغازل و نشمینهای غریب و باغات و بساتین دلپسند نظر فریب و اجرای ازهار و اغواس اشجار و مزید تکلف و تصرف در جمیع امور توره و توزک بادشاهی و رسم و آئین فرمان روائی که خاصه این مظہر اتم قدرت الٰی است و هیچ یکی از سلطین رؤی زمین پی بدان نبرده در دنیا دیگری را میسر نیامده - و چگونه میسر می آید که بحکم قسمت حواله کده روز نخست ابداع این بداع که رهن وقت بوده روزی بندگان آن خدیو روزگار شده و چیزی که در انتظام سلسله نظام جهان و طریق عیش و معاش جهانیان درکار باشد و بکار آید در پرده غیب نمانده که بعرصه ظهور نیامده - چنانچه بمحض اهتمام آنحضرت کار تصرف و نکلف در امثال این مهام بمقامی که رسیدن بفروتن پایه ازان صافوق تصور خرد است رسیده - و ترقی در امور بمقانی که غایت مراتب امکانست کشیده سر زمین دلنشیان هندوستان در زمان آن حضرت رفته گلستان رؤی زمین آمده و عهد

عاقیت مهدهش موسم بهار روزگار بلکه سن شباب لیل و نهار گشته - درین صورت ازین عالم صاحب فطرتی بلند اقبال و ازین دست مجددی دانش سگال خال حال بر روی کار آمده رونق افزایی عالم صورت می گردد بلکه باعتقاد ارباب دانش و بیدنیش چندین خلقتی والا فطرت مادر ایام نژاده و نمی زاید - مجملاً این حصار گردون آثار که از مبداء تاریخ بذیاد تا هشت سال بکمال جد و جهد بسرحد اتمام رسیده و تا آن غایت مبلغ پنجاه اک روپیه در مصارف بذای آن و موازی این مبلغ در مخارج عمارات عالیه داخل قلعه مبارک بخرچ رفته مشتمل است برو چهار دروازه و دو دریچه و بیست و یک برج از آنجمله هفت مدور و چهارده مثمّن و محیط چار دیوارش که مثمّن بغدادیست هزار گز طول و شصت و دفع عرض و بیست و پنج گز ارتفاع تا شرفات از خاکریز دارد - فسحتش شش اک دراع و دورش سه هزار و سه صد دراع - و تمام باره و بروج گردون عروج آن رفیع العمار از اوچ تا حضیض و از کذکرهای تا خاکریز از سنگ سرخ تراشیده اساس یافته - خارا توشن دقيقه اندیش فرشاد فن بدان مثیله در تذگ درزی الواح آن دقت بکار بوده اند که در فاخن فکر تیز توصیف آن بذند نمی شود - لهذا کلیم طور معذی طالبا درین مقام که پا لغز اندیشه غور پیشه است چندان ایستادگی که در خور این مقام باشد بجای ذیاوردہ آنجا که میگوید

* نظم *

که چسپان بود صحبت تذگ درز	نه بیدنی بدبیارش از سنگ درز
چو خورشید هنور کردہ فاش	در آینه سنگ خارا توشن
توashیده گوئی ز یکپاره سنگ	ز بذیاد تا کذکر از خاره سنگ
هم آینه هم سد اسکندر است	متانت سریشت و صفا گسترو است
شد از سنگ یکرنگ گلگون تمام	بدیدنیان بذای فلک احتشام

و همگی عمارت دولتخانه والا از برج شمالی و باغ ارم مثال حیات بخش و شاه محل آرامگاه مقدس و برج معروف ببرج طلا و امتیاز محل و دیگر عمارت قرینه آن و خواب گاه نواب قدسیه القاب زبدۀ مقدسات دوران اسوه طاهرات زمان بیکم صاحب و دیگر پرگیان حریم حرمت دریک رسته به ترتیب واقع شده - از طرف مشرق بارتفاع دوازده ذراع مشرف برآب و صحرا و از جانب مغرب بر باغ و باغچه‌ای مسروت افزا و انها و تالاب فیض پیرا سراپا از سنگ مرمر صاف شفاف بندیاد پذیرفته از راه هر کدام با حجار رنگین پرچین کار و سقف و جدار هریک در غایت زیب و زیفت بتنوعی مطلّ و منقوش و رنگین ساخته شده که مراتب کمیت و کیفیت محسّنات آن از پایه توصیف خرد گزشته - و هریک در خاطر پسندی و دلخیزی از روضه رضوان و غرفة قصور جهنم نشان میدهد - و از همه رهگذرها خاصه از فیض بخشی جا و فرح افزائی فضا و فساحت ساحت و افاضه روح و راحت و صفاتی نظر و حسن منظر بهشتیست بر روی زمین بلکه روکش بهشت بربن بمنظور آمده - رخشانی و درخشانی لاله زار سهیل آثار نقش و نگارش آب و زنگ جگر گوشۀ بدخشان و قرۀ العین عدن از یاد می برد - خاصه منظر آئینه نگار که پا لغز انتظار اولاد کیانست چه جای خاکیان بخور و صور گونا گون قلم بطلان بر نقش و نگار کارگاه بوقلمون کشیده و از عکس زنگ امیزی گلهای حدیقه روبرو رشک فرمای اطلس ساده کارخانه چرخ بربن گشته - نوعی چهرة افروز حسن و جمال است که خوارشید کیمیا گر هر صبح برای کسب فروغ بر در هر لوحش حلقة می زند و هر لحظه در زنگ متخلّله سخنور صد زنگ صورت سراپا معنی بجمله در آورده تماشای حیرت افزایش بی مبالغه ارباب معنی را پایند صورت می سازد - معهدا فهر کوثر اثر که بحسب فرموده

فرمان فرمای افس و جان بنهر بهشت زبان زد اهل روزگارست مانند شاه
 جوی مجرّه از اواسط هر یک روانست و حاق وسط جمیع عمارت مجريای
 آبیحیوان ساخته - حوضهای پیش و اندرون هر نشیمن فردوس موطن
 بصورت آبشار و فواره ریزان و جوشان بی تکلف آب سیماب سان آن گوئی
 جدولیست از سیم خام که بر الواح سنگ رخام غلطان است و یا مانند
 سریان عین الحیوة روح طبیعی بمجرای شریان در کالبد روح روان - و در
 پیش هر نشیمن ارم مانند باغچه در نهایت طراوت و دلپسندی که سرتا سر
 سرزمین بهشت آئین آن از جوش سبزآ تو روکش سپهر اخضر گشته معاینه
 فردوس بین در ذظر تمثائی جلوه گر میگردد - و در هر طرف از گرمی
 هنگامه نشو و نما رونق بازار نشاط و انبساط و تقاضای تکلم لب اطفال غنچه
 و کودکان شکوفه صدای سرشار گل تا سرحد چار دیوار دولتخانه فیض آثار
 میرسد - و قبل از آنکه مشاطمه باد بهاری بغازه کاری عذار گل و تازه کاری
 طریق سفل در آید از لطافت هوای روح افزای این مسیح‌ها دلیت
 سرا شاهدان تازه رخسار از هزار و انوار و نوشهایان گل و کلاله صویان سفل
 چهره افروز حسن ادا میشوند - و پیش از رسیدن موسوم فروزدی واردی
 بهشت درین وطن گاه نشو و نما که همانا مسقط الراس قوت فامیه است
 فازینان سیمیر شکوفه سیراب و تر سر از مذظر شاخ بدر آورده خندان
 و شکفتہ چشمک می زند - اطف دیگر آنکه جا بجا درین حدائق
 فردوس زیب و ایوانهای خاطرفریب حیاض مطبوع در کمال دلکشائی
 و آبشارهای دلپذیر بی نظیر در نهایت خوش‌نمائی مانند اوح بلورین
 سیده سیمیران عریض گشته بآنیدنی حسن افروز است که در جنب هر یک
 از آن حوض دلکشها باعتبار لطافت روانی و سلاست جریانی طلس است
 دیده فریب نظر بند و تفرجگاه عجیب اعجاب پیوند - صد چشمگه آب

حیوان بلکه جمیع عیون روضه رضوان بگرد رفته و موج آب و تاب هریک از آن مرأت صنع ربانی و پرتو نور بخشی آن بدایع مختروعات یزدانی از کمال او ج خوبی گزشته آئینه آفتاب را از صبح روشن جیان رو فما گرفته - و متصل این مکانهای فردوس نشان ایوان غسلخانه بفسحت ساحت و فرج افزائی فضا بعدها زینت بخش عالم صورت گشته - و در برابر آن حمامی بغايت آب و تاب هوش ریای نظارگیان گردیده که تا غایت در هیچ قوفی از قرون بالیه شبیه این هر دو عمارت بی قرین هیچ بینندۀ در زیر چرخ بورین ندیده - و نظیر آن و قصر فردوس نشان و حمام صفا پرور بادشاهه جهان در هفت کشور ربع مسکون موجود نشده بمنظور روزگار در نیامده - ذه تفها من بریدم که فردوس اعلی و عرش اقدس نیز براین اند چه معجز رقمان هندوستان در تزیین سقف زرین ایوان غسلخانه که بطريق بندهای دلکشای خاطر پسند فرنگی و گرهای خوش طرح رومی سوارسر بصرف نه لک روپیه باجgam رسیده - و برجدار فیض آثارش بجای تصویر صورت آنگونه نگاش معنی بکار برده اند که اگر صانع تصور آن نمودی همانا مانند صورت دیوار بیهوش ماندی - و جادو رقمان عراق در نقش و نگار پرچین کاری بالای راه دیوار حمام عالی مقام بدانسان فراست و لطافت پرداخته بر روی کار آورده اند که بهزاد شبیه آن اگر در خاطر نقش بستی تا آن استادیها باعتراف شاگردی شان قلم از کف افگندی و گوش گرفتی چنانچه دستان سوای بستان سرای کلام صاحب طبع سلیم طالب کلیم در وصف این ایوانچه نیکو گفته

* نظم *

زهی عرش بدیاد و دولت اساس	چو خورشید در آسمان رو شناس
صفادت بر افلک پرتو فشان	ازین نور روشن سواد جهان
در آئینه عکس اگر جا کند	ز دیدار خوبان نمرا کند

زمین فرش راه تمدنی تو
 بنقش تو چون کلک تصویر رفت
 بگان شفق رنگ دیگر نمایند
 همه رنگها را ندار تو کود
 پر آوازه خوبیت ردم و چیز
 شه کشور عدل شاه جهان
 گل شمع بزمش سواد سپهر
 دیگر باغ ارم مثال حیات بخش که بحسن نمود رستهای خیابان و اقسام
 گلهای ایوان و انواع درختان سبز و خورم و شاداب رشک صفوی سروستان
 جنان و چشم و چراغ زمین و زمان است - و همه جا در صحابی ازهار روان
 بخش آن روضه رضوان آبهای روان و چشمی سارهای جوشان بلاطافتی که
 میان آن و چشمی حیوان فرق از افسانه است تا حیوان و از روی زمین
 تا آسمان - اگرچه سابقاً نیز انگاره نگارش توصیف آن مقام از کوتاه دستیع
 بدان و سستیع بیان نیمکاره ماند اکنون نیز بعلت قلت سرمایه سخنوری
 در همان پایه مانده دو کلمه شکسته بسته بطریق اجمال مرقوم قلم نیاز
 می گردد - نوآئین باغی که موج سبزه خوشی از سرطوفان گل گزشته
 معنی لفظ سبز به گلگون بخود تفسیرو می کند - و هر برگ سر خوش
 دلکشش که بتحریک جذبیش نسیمی از خواب بر میخورد خواب
 محمل را به بیخودی تعبیر می نماید - سبزه فورسته همانا خط سبزیست
 بر رخ گلرخان تازه دمیده یا صفحات مصحف صنع است از قلم غبار بخط
 مصنف مرقوم گردیده - در هر گازمیں بل سر تا سر زمین دلنشیدش
 چندانکه ذور نظر کار کند نهالهای پر گل بدیع صوت چون گل دسته بهم پیوسته
 نوعی بار آورده که جز گل چیزی ممنظور نمی شود - و در هر چهن توده

توده خرمن سندل رونق شکن کاکل خم اندر خم و گیسوی شکن در شکن
نازینهان گلبدن بر روی هم افتاده - و در هر طرف انواع درختان میوه دار
سبز و خورم بفتحوی سرد سریکدیگر کشیده که هیچ جا آسمان بمنظور در
نمی آید - عرض و طول خیابانش که چون خیابان عمر دراز خوش آینده
و مانند سن شباب طرب افزاینده است بفتحوی مطلوب ارباب تفرج افتاده
که از ته دل فمیخواهند که آن نمودار کوچه عمر خضو هرگز بسر آید و آن
مهبط اذوار فیض فامتهای تا ابد بپایان انجامد - و چگونه چنین نباشد
که در جامی دیگر بر روی زمین چنین مکان ارم قرین که از افراط جوش
سبزه و گل و دفور لاله و سندل و اظلال اشجار سدره نشان طوی مثال
و سیلان انهار سلسیل آثار از منغزار خیابان ریاض رضوان دل نشین تر
می نماید بمنظور سیاحان بحر و بر در نیامده - و فروغ اقبال بی مقتنهای
مبداء فیض بر ساحت قبول آن گلشن خدا آفرین زیاده از درجات فرض
وهی و احتمال عقلی تافته مثل آن بهشتی مقام ایزد تعالی در زیر آسمان
نیافریده چنانچه مشاهده شاهد و عیان دلیل بیانست * نظم *

بقدور سیر این گلشن نظر کو	بهشتی اینچنین جامی دگر کو
ز هر برگش گلستانی نمایان	چو از آنیفه عکس خوبویان
بود نشو و ذما اینجا روانرا	بهار دیگر است این بوستانها
درین گلشن ز جوش سبزه و گل	نمی آید بگوش آواز بلبل
ارم در پشت دیوارش نشسته	خجل چون عنده لیب پر شکسته

یکی از جمله حجتهاي كامله بر اثبات خوبيهاي اين نقش بدیع فاعل
محترم کثرت جریان انهار و دفور آبشارهای فیض آثار است که از وقوع رسته
اشجار بر کفار خیابان بی مبالغه نمودار جذات تجزی من تحت الانهار
از آن آشکار گشته - آب خوشگوار هر یک از غدیر و آبگیر آب تسخیم و کوثر

برد و از تصور سلاست آب نهرش جوی شراب بدhen آورده - خاصه
 حوضی بطول و عرض شصت در شصت در وسطش چون آئینه آفتاب
 با مسواج نور چهره افروز ظهور گشته بهمه حساب اول دلایل واضحه بر اظهار
 قدرت جهان آفرین است - و از عکس رنگ آمیزی گلهای اطراف رشک
 فرمای نگارخانه چین بل روکش اطلس پر نقش و نگار کارخانه چرخ
 بزین - آب خورشید حبابش بسکه چون لعل خوبان سیراب فیض حلابت
 است زکوٰه عذوبت بدجله و فرات میدهد - و قطره قطره زلانش باعتبار صفا
 و لطافت بل بهمه حساب بر چشم سار زندگی تفوق میجويد - فوارهای
 درون که بعدد چهل و نه از ذقره ساخته شده چون سحاب رحمت ایزدی
 برویش صردارید غلطان هوش از سر راز دافان سواد و بیاض دیده - و صد
 و دوازده فواره دور که مایل بحوض نصب گشته پنداری چندین هلال
 بجهت دفع عین الکمال گرد چشمم آفتاب طموع نموده - در هر چهار
 خیابان اطراف که هر کدام از سنگ یک رنگ سرخ بعرض بیست گز
 با تمام رسیده نهری چون جدول نور به پهنانی شش ذراع مشتمل بر سی
 فواره در افشار در وسط آن بلطفتی روانست که چراغ چراغان نهر مجرّه از
 پرتو آن فوریاً جاودانست - و از ذرّه تا خورشید و ماه تا ماهی فریفت
 و شیفتگ تماشای آن - چپ و راست این حدیقه ارم آئین که همان قطعه
 ایست از فردوس بودن دو دست عمارت دلنشیان بغايت دلپسند و نظر
 فریب است از بس طراز صور گونا گون و نقش بوقلمون چون عرش میدنکار
 بلقیس با سریر زمرد نگار سلیمان با آینه صورت اساس یافته که بهمه
 معنی وقوع نظیر آن در عالم امکان صورت پذیر نیست - و نهر آبی در
 محاذی آن جاری گشته از دست اففاس روح الامین احیای اموات در
 طی شکن آستین دارد - و در حیاض وسط هر دو عمارت که چشمم حیوان

بچشم حسوت در آن نگرانست بنهادت خوبی در جوش آمده از کذار
چبوتره بارتفاع یک و نیم گز بصورت آبشوارها در پائین حوض ریزان - و در
طاقداری زیر آن روزانه گلدانهای سیدمین و زرین پر از گلهای طلا و شبهای شمع
کافوری در زیر نقاب آب مانند ستاره در پرده تذگ سحاب با معنی گلوسوز
در چمن سخن شاداب بمحضنی جلوه افروز ظهرور میگردد که بی اختیار
وحیل ابداعی سعیل را بدل باقامت جاوید می سازد - و موج آب و تابش
دست تطاول بر چشم مهر و قصیده مرصع کهکشان دراز نموده حسن
تفرجش پرده طاقت بر هست و مستور میدارد *

نگه را فرونش دهد آن صفا که چون باز گرد سوی دیدها
از دیده شهر تابان شود خطوط شعراش مرغان شود
فرونش دهد گر بائیده آب بود دست از پنجه آفتاب
نهان جمله پیداست از آب و تاب صفا گشته غماز او چون حباب
دیگر تمامی طبقه شرقی سمت باعث که موافق طول باعث عرض بیست
و شش ذراع و ارتفاع یک و نیم ذراع محتوی بر سه دست عمارت مشرف
بر دریایی جون واقع شده همگی و تمامی از سنگ مرمر صاف و شفاف
برآمده بصفای درون و بیرون صبح را شرمذه آب و تاب خود دارد -
و بلطفت آب و هوا و داشتنی جا و خوشی منظر هر لحظه باعث
اعجاب دیده و زان شده نظر را واله و شیفتگ خود می سازد - وفور صفا
و جلای سقف و جدار هر یک که چون آئیده چهره ذمای موارد است
مانند لوح بلورین سیده سیدهان والا نظرانه حیوان نظارة دارد - قطع نظر از
تكلف و ساختگی سقف و جدار این هرسه مکان را که زینت بخش
صفحه روزگار است نقاشان قادر کار که از نزاکت طرز و تازگی روشن قلمرو
حسن صفت ملک ایشانست باعث ریاحین و ازهار و انواع گل و گلزار

نگارین ساخته لطف صنعت خود را آن مرتبه داده اند که هر نقش دلکش آن رقم نسخه بر خط یاقوت لعل بتان کشیده - و آن کار نامه رنگین صنعت آفرین که سر جمله از توصیفش بمیانجیع بیان و بذان دست بهم ندهد بدرستی نقش و نگار رونق شکن بازار سپهر مینائی گردیده * نظم *

صفای خلد فوش آستانش
گرفته دلکشائی درمیانش
درو دیوارش از تصویر گلزار
در و باید نشستن رو بدیوار
سه جانب گلشن و در پیش دریا است
که هر موجش خم زلف فرج زاست

بنام ایزد فهی سلسیل نژاد گوهر فهاد که رشک حوالیش که مانند امتداد خط محور کشیده دجله دجله سوشک خون از دیده سر چشمۀ فرات و چیخون کشاده و در برابر عرض عریضش نیل مصر چون نیلا ب سند بآن مایه طول همانا از دست انگشت نیل که از برای دفع گزند عین الکمالش بر روی صفحه زمین کشیده - و در وسط عمارت میانه حوضی کم عمیق ته فما بطرح بدیع و هندسه غریب در نهایت صفا و زینت بطرح کره بندی مرتب ساخته در سر هر بند سوانحی گزشته اند که آب زندگی از آن میجوشد - و فوارهای جوشان که تفرج آنها بغايت طرب افزا و فرج اذگیز است در آن نصب نموده مانند انگشت فروزان شمع زینت بخش عمارت ساخته اند که خود در دریافت کیفیت آن حیران میگردد - و جداول نور بهر چهار طرف از آن چشمۀ خورشید برآمده بحوض یک لخت سنگ مرمر که حاشیه اش بنقش و نگار پرچین پر آذین زین است بصورت آبشار از عالم بلور صاف میریزد و از اطراف حوض سرشار گشته

داخل نهر پائین میگردد - و سنگ این حوض که از غواص بروزگار است از کان مکرانه برآمده بحکم اشرف حوضی مربع چار در چار بعمق یک و نیم گز صورت گرفت - و از آنجا بشاهجهان آباد که صد کروه بادشاهی است بصد مذکوبه جر ثقبیل رسیده در آن مکان نصب گردید - اگرچه حوضهای مطبوع در دولتخانه والا بسیار است اما این حوض که خارا تواشان فرهاد پیشه بذوک تیشه فولاد مثلش در سالهای دراز نتوانند از گیخت لطف دیگر دارد - چون در هر مکان دلنشیین از نشیمنهای فرهت آفرین مشکوی دولت از آب نهر بهشت مذکور آبشاری و حوضی دلفریب ترتیب یافته مکور بستایش آن و حوض کلان که در گلشن ارم آئین امتیاز محل مانند ظهور جان در سایر اشیا و آفتاب در وسط السما بغاپر صفائی نظر و حسن منظر بدستور حوض حیات بخش بالحسن وجوه صورت نما است بهمه جهت پرداختن و سخن در وصف طول و عرض آن بر زبان آوردن برفرض ایجاز معحال بدور و دراز می کشد لاجرم بهمین قدر مذکور که عمارت مسطور بر تمام بستان سراهای فیض آثار که باعث آرایش صفحه جهانیان است و شاید آن نوع فرهت کدهای کشاده فضای طوب افزای بروی زمین موجود نباشد بلکه سخن در بهشت میدود بچندین درجه تفوق دارد - اول آنکه امتیاز محل که بزرگ ترین عمارت دولتخانه والا است بطول پذجاه و عرض بیست و شش ذراع در کمال تکلف و تزئین و نهایت خوشنمایی نقش و نگار و رفعت پایه پایی تفوق بر کوسی مثنو سپهور هشتم نهاده بحسن آب و رنگ روکش قصور و مذازل بهشت موعود است بلکه بهمه حساب رشک سرابستان ارم معهود در آن واقع شده کلاه و طرّه طارم و کلسهایش همه طلا اندود است - دوم آنکه بریک جانب آن جهروکه درشی که مشرق طلوع آفتاب روی زمین صاحبقران ثانی سعادت قرین است

و مشرف بر دریای جون و جانب دومش چهروکه خاص و عام قرینه ساخته شده اکتفا می نماید - و مزیتهای دیگر را از حوصله قدرت خود بیرون دانسته سخن از ستایش خاص و عام و بازار مسقف و آبادی شهر درمیان می آرد - صورت بنیاد این نسخه سبع شداد و دیوان کده عدل و داد که روکش بارگاه سلیمان و ایوان فوشیروان است برین نمط است که غربی امتیاز محل ایوانیست هشرف بر باغچه عمارت مذکور از سنگ سرخ ساخته بسنگ مهتابی سفید نموده شده از صهره کشی معماران جادوکار چون آئینه صبح جلا پذیرفته و چون سرمهزل دیده نور و صفا و دلکشائی را در بر گرفته - متصل سقف آن چهروکه خاص و عام که سجده جای عالمیان و محل انجام حاجات جهانیان است سراپا از سنگ مرمر بذگله مانند بطول چهار و عرض سه مدبفی بر چارستون و عقب آن بذگله طاقیست بدرازی هفت و پنهانی دو و نیم ذراع بسنگ های رنگ پرچین نموده از تیز دستی نقاشان بداعی نگار به گوناگون نقش بدیع آن مایه زیب و زیفت یافته که ترجیح سیمین ماه و شمسه زادن سپهر در پیشش رنگی از آب و تاب ندارد - و نظارگی را تفرّج آن از تماشای رنگ آمیزی صنعت گلشن بهار مستغذی می سازد - و در سه ضلع آن مسحجری از زناب نصب شده گونی خطوط شعاعی آفتاب بروی هم پیچیده - هر اول روز این مکان سعادت نشان از جلوس اورنگ فشیں سوریه اقبال داغ دل مغازل قمر بل غیرت افزای شرف خانه مهر انور می گردد - و از پرتو نور بخشی طلوع آنحضرت در برابر مطلع خورشید درگاهی عالم آرایی می گشاید - و در پیش آن بارگاه رفعت پناه مشتمل بر چهل ستون که هر یک از آن قایمه کوه بیستون بل قاعده هفت طارم لاجوردی و ستون این ذه رواق فیلکون میتواند شد بطول بیست و هفت و عرض بیست و چهار در کمال رفعت اساس

یافته - و زیب و زینت سقف و جدارش که بندقوقش گوناگون مصور است کارنامه مانی را از رتبه انداخته - از سه طرفش محجری از سیم ناب بقد آدم متوسط و خارج ایوان ساختی در کمال فسحت بطول یک صد و چار و عرض شصت از فضای محبوط خاص و عام جدا کرده بر سه جانب آن گثره از سنگ سرخ کشیده بیافتنهای مزین گردانیده اند - و بیرون آن صحنه چون دل دوست کویمان کشاده و مانند باطن بیدار درونان بنور سعادت آماده بطول دویست و چهار و عرض یک صد و شصت ذراع ترتیب داده بر دروش ایوانهای دل نشین بدیع آئین ساخته از زحمت بارش سحاب و آسیب تابش آفتاب مردم را فارغ البال گردانیده اند - از جمله سه دروازه آن دروازه جاذب غرب که این هفت طبقه لاجوردی خرگاه در جنب رفعتش نمودی ندارد و این کارگاه بیستون در برادرش جز رنگ خجالت رنگی بر رو ندارد - و بیرون آن دروازه برای جلو خانه چوکی بطول دو صد و عرض یک صد و چهل سراسر مشتمل بر ایوان و حجرهای خاطر پسند و سه دروازه جانب شمال و جنوب و غرب که از دروازه شمالی قلعه تا دروازه جنوب دو رسته حجرهای ذو آئین و ایوانهای دل نشین عرض چهل ذراع در کمال استحکام و استواری بندحوی که وقوف بر آن باعث ایستادگی عقل میشود برای اصطبل و دیگر کارخانجات صورت اتمام یافته فهر بهشت از وسطش جاریست - و از جانب غرب تا دروازه قلعه بازاری مسقف دو طبقه به نهایت زیبائی بعینه از عالم مراتب حدقه در کمال صفا و نور و مردم نشیفی معمور مانند رسته خیابان فردوس کشیده - و حجرهای صفا آفرینش مانند خانهای چشم دیوار بدیوار و در بدر در هم اساس یافته همه جا دوکنهای مردم نشین مصالا مال از متاع عین معانده چون چشم و ابرو بیکدیگر پیوسته - و در اطراف مبصران تیز نظر مانند

صفوف مرگان متصل بهم صفت بسته همانا در روى زمین نظير و عديل ندارد -
و آن شاهد زیبا اندام با زیب و زینت تمام از نهانخانه غیب درین صورت
بعالم شهود جلوه گر گردیده از آن طور چشم صاحب نظران را گرسنه چشم نظاره
خود دارد که اندیشه دقیقه رس اوی الابصار اذنی پایه کمیت و کیفیت
و زیب و زینتش را اصلا بجانمی آرد - این نوع عمارت بازار مسقف که مردم
هندوستان اصلاً ذدیده بودند اختراع تازه ایست که بیمن توجه و عمارتگری
یگانه خدیو هفت کشور بر روى کار آمده *

گلش را چو بگرفت بذا در آب ذمانت آب در چشمگاه آفتاب
تماشائی این خجسته مقام بود رشک بر چشم احوال هدام
خدایش چنان دلبری داده است که سایه ازو دور نه افتاده است
ذوقت است از حجه‌هاپش نشاط چو صورت که شد باقته در بساط
بهر خانه یک شهر عیش و سور چسان یافت جا چشم بد باد دور
چنان دامن دل کشد سوی خویش که باد از فضایش فروختست پیش
و پیش هر کدام دروازه قلعه متصل بازار مذکور و دروازه جاذب اکبر آباد دو
تمثال فیل پایه دار که بهمان کلامی که فرد اعظم این نوع باشد ساخته اندیجان
صورت درست و هیئت تمام معانی بور آورده ازد که نظیر هر یک از آن چهار
نقش بدیع منظر در ذهن صور انگلیز چه جای خارج اذهان صورت پذیر
وقوع نتواند شد - بی مبالغه تکلف و شایبه تصلف صورت نگاران خارا شکن
و سینکترواشان فرهاد فن این کشور که بذوک تیشه فولاد هزار گونه نقش و نگار
شیدین از دل سنگ بر می آرد که هر یک شور از جان صورت بیجان شبدیز
بل از دخمه فرهاد و پرویز می انگلیزد - و باعجاز تیز دستی صنعت آن
گونه صور رطوبت از لوح سنگ خارا بر آورده بتموج در می آرد که شعله
رشک آن دمار از جان صور پزند خارا و دود از دل آب حیوان بر آورد -

در بر آوردن این حصار فلک کودار و عمارت بدبیع آثار و تمثیل فیلمهای پایه دار آن نوع صنعت لطیف پیشنهاد خود بکار برده اند که بعد از ملاحظه بمنظور هیچ خردمندی را باور نمی آید که این گونه بذیافی غریب کار بشرط تواند بود چه صفا و جلامی در و دیوار هریک از عمارت به مرتبه ایست که با وجود آنکه نظارگی آنجا بنا بر حیرت تماشا از پامی تا سر نظر بند میشود اما هیچ جا پامی نظر بند نمی شود و جز بانی کهنه دار دنیا دیگری بور حسن صنعت آن اطلاع ندارد - الحق خرد بین معنی گواهی میدهد و راه احتمال می کشاید که این کارنامه روزگار بدرستی شبیه و تصویر کرده نقاش صنعت بل ذگار کرده نقش بند اختراع و فرد اول کار صنایع نقشهای بدبیع ابداع است - آری کرده معلول فعل علت العلل است و بالآخر سایر آثار اثر اول الاول - چه باتفاق کلمه عقلا سرشته وجود و ایجاد بد و می پیوند و همه راه بد و بآن دهندۀ همت میروند لا موجود سوی اللہ ولا موثر فی الوجود الا اللہ *

جانب داشت و چپ قلعه بر کذار دریا سایر شاهزادهای بلند اختر کامگار و امرای نامدار عمارت وسیع بدبیع و دشیمهنهای غریب اساس فهاده اند - و از اینه عالیه این مصراع اعظم چندین بذا ازین عالم است که از بیست لک تایک لک عرف مخارج آن شده - و کمتر ازین خود از آن بیشتر است که اگر بالفرض عقود انگشتان در حساب آن بفساید تعداد اعدادش تا روز شمار دست بهم دهد - اهالی و موالی شهر از احاد الذاس تا اکبر و اعالی در خور مراتب احوال و کثرت و قلت اموال بذلهای عالی موافق خواهش طبیعت خود ساخته اند در غایت تزئین و فسحت ساحت چنانچه در صحن هر یک جای شهر خالیست و هر طبقه عمارت هدوف شش مرتبه و هفت مرتبه مانند طبقات حدقه بر روی یکدگر اساس یافته

همه شهرنشان و مودم نشین و بدین اعتبار اگر این سوانح اعظم را ازین رو نیز
 بهمنزله حدقه عالم داند شده دروضوح آن نخواهد بود - و بر دور قلعه باغات
 و سوابستانها طرح شده که همانا همگی آب حسن نمود اینجه عالیه بغداد که
 بر ساحل دجله بگیاد یافته بوده و خوشی و دلکشائی نهر بصره را که از
 جذات اربعة دنیا است بیاد فتنه و فنا برداشت - چه میگوییم سخن در جذات
 عدن است که انهار عسل مصفّا و عیون لبیں ساذج از مسحاري تحت آن
 چاریست - مگر نظر بر عایت جاذب رضوان و ملاحظه خاطر فازین حور
 عین فرهت این ریاض و عدویت آتش به برابری روضه دارالسلام و عین
 صاد معین تن در دهد - در مراتب آبادانی این فسحت آباد بی پایان
 که بسیط معموره ربع مسکون در برابر آن بساط همسروی فتواند چید چه مایه
 بسط سخن توان داد که وفور معموری آن بمرتبه ایست که در سرتاسر آن
 شهر در هر کوی و بوزن چندانکه نظر کارکند رسته بازاری چون خیابان باع
 بهشت کشیده و مازد دل و دست کوییان فراخ میدان و کشاده بمنظیر در
 می آید - خاصه اسوق عظیمه مثل بازار جانب اکبر آباد و بازار طرف
 دارالسلطنت لاھور که بعرض چهل گز زیست افزایی شهر گشته و فهریست
 در سرتاسر وسط آن جویان پذیرفته - در هر طرف معاملان خوش معامله در
 دوکانهای پرمال و خواسته نشته اند و در دوکان فارستی بسته و ابواب
 دارالفتح حسن سودا و صدق قول و وفائی عهد و درستی نیت کشاده - و از
 چار سو مشتریان سرمایه دار را بدانچه دل طلبیده و خواطر خواسته صلا
 داده - چنانچه وفور نفایس و امتعه هفت کشور و نواحی و جواهر عدن
 بعدن بحدیست که پس اگنده دریا و کان بخوبی منابع یک دوکان بس
 ذیاید و دنینه گنج شایگان چه جای خزینه قوی مایگان بسودایی یک معامل
 وفا نذماید -

* نظم *

خیابانهای بازارش دل افروز	درو هر روز عید و فوروز
بیازارش ز خوبان گل اندام	شگفتہ گلبنی بینی بهر گام
بهر دوکان که افتاده است راهت	پی سودا بجای مانده نگاهت
برون آید اگر باشد خردبار	زیک دوکان او صد کاروان بار
بدکافهای فتداده بر سر هم	متاع شیر مرغ و جان آدم
بدست پیر افتد رایگانی	ز دوکافهای کالای جوانی
بجای دارو از دوکان عطار	توان صحبت خویدن بهر بیمار

این راسته بازار فیض آثار دو رویه سمت لاهور بعرض چهل ذراع و طول یک هزار و پانصد و بیست گز مشتمل بر هزار و پانصد و شصت حجره و ایوان بدین دستور واقع شده - از آغاز بازار تا چوک هشتاد در هشتاد کوتولی چهارترا چهارصد و هشتاد گز و از آنجا تا چوک دیگر که صد در صد است بطرز مثمن بغدادی بهمین قدر طول و عرض - و جاذب شمالی این چوک سرای فوائین دو سقفه بطول و عرض یک صد و هشتاد و شش مشتمل بر زود حجره و چهار برج و پیش هر حجره ایوانی و قرینش چهارترا سراسر بعرض پنج ذراع حسب لامر شاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب اساس یافته - یک درش جانب بازار و در دیگر جانب حدیقه لطف طراز موسوم به صاحب آباد بطول نه صد و هشتاد و دو ذراع و عرض دو صد و چهل و دو ذراع مشتمل بر عمارتهای دلفویب و آبشاههای دلاویز و حیاض و فوارهای جوشان در کمال پاکیزگی و صفا و فهادت فیض بخشی آب و هوا و جانب ضلع جنوی بازار مذکور حمامی بغايت مطبوع دلپسند بطول شصت و عرض بیست گز با ایوانها و نشمینها در کمال نزهت و صفا که آن هم بفرمان ملکه زمان صورت اتمام یافته بجهت احراز مثوابات

اخروی وقف گشته - و ازین سرا و چوک تا سرا و چوک مسجد پرستار
 خلیفه آله‌ی بی‌بی فتحپوری محل پانصد و شصت گز طول بازار واقع
 شده - طول مسجد مذکور چهل و پنج و عرض بیست در وسطش گنبدی
 از بیرون کاشی کاری و از اندرون بسنگ سرخ زینت یافته - و هر دو
 جانب گنبد ایوان در ایوان هریک سه چشمہ بروی کار آمده - و کرسی
 و ازاره سنگ سرخ سرسر منبت و فرش نیز از سنگ مذکور و در دو کنج
 دو صفا راه چون دعای مستجاب رو باسمان نهاده بارتفاع سی و پنج گز -
 و در پیشش چدوترا با محجر سنگ سرخ بطول چهل و پنج و عرض
 سی و پنج و پائین آن حوض دو آئین شانزده در چهارده که آبش از نهر
 بهشت واقع شده - و بردور مسجد سرای بدیع مبدی بر شصت و نه حجره
 و چهار برج و بدنور سراهای دیگر در پیش ایوانها سراسر چدوترا بعرض سه
 و صحن این سرای صد درصد گز است - و هم چنین بازار جانب اکبر آباد
 بطول هزار و پنجاه و عرض سی گز در نهاده پاکیزگی و صفا واقع شده
 مشتمل بر هشت صد و هشتاد و هشت حجره و ایوان - و در آغاز بازار
 محلی دروازه قلعه جانب جنوب مسجد عالی بقام عصمت پناهی
 بی‌بی اکبر آبادی سربغلک کشیده - عمارتش بطول شصت و سه و عرض
 هفده و نیم گز بادشاهی محتوی بر هفت خانه گنبدی سقف از آن
 میدان چهار مسطح و سه خانه گنبد دار با تمامیه - نقوش سوره فجر از
 سنگ سیاه قرانشیده بر دو بازو و پیشانی پیش طاقش که از سنگ مرمر
 است پرچین ذموده اند - و دو صفا رفیع مقدار در دو کنج شرقی سربغلک
 الافلاک بر افراخته - و فرشش تمامی بسنگ سرخ بطرح جای فماز
 بسنگ سیاه پرچین ذموده از راه درون و بیرون از سنگ سرخ منبت
 کار بر آمده - چدوترا صحنش بدرازی شصت و سه و عرض پنجاه و هفت

و ارتفاع سه و نیم گز با مساحت سدگ مذکور ساخته شده - پائین آن جاذب مشرق حوضی دوازده در دوازده از آب نهر بهشت لبریز گشته در نهر اطراف می ریزد - و بر اطمینان سرامی کشاده فضای بطول صد و پنجاه و چهار گز و عرض صد و چهار و پیش هر حجره ایوانی و پیش ایوانها سراسر چهارتاه بعرض چهار گز بذا یافته - دروازه والاپش که از درون و بیرون بسدگ سورخ و پیشانیش از سدگ مرمر ساخته بالای آن کتابه از سدگ سیاه پرچین کرده اند و در پیش آن چوکی زیبا بطول یک صد و شصت و عرض شصت ذراع و رویو حمامی در کمال آب و تاب از سدگ سورخ بذا ذموده از نهر بهشت آب در و جاری ساخته اند - تمامی عمارت مسجد مذکور اواخر رمضان المبارک در سال هزار و شصت بصرف یک اک و پنجاه هزار روپیه با تمام رسیده *

سیاحان جهان گرد و سالکان گیتی نورد که مانند باد خشک و تر پیموده اند و چون آب برنشیب و فراز گردیده همگی باتفاق کلمه قابل اند که در زیر چرخ برین شهری بدین پایه فسحت و مصری باین مایه جمیعت و جامعیت بذا نیافته - و فی الحقيقة درین وادی بر طریق صدق و صواب سلوک ذموده مسلک حقیقت پیموده اند چه آنچه مدینه را درکار و تمدن را از وجود آن ناچار است همگی بروجه اتم و اکمل درین مصر جامع یافته میشود - و سایر امصار و بلاد و جمیع اصناف و اقطاع درین مرتبه فسحت ساخت و روح و راحت و این درجه امن و امان نیست و اگر بهمثل این باشد آن نیست که در همه باب بدان مثل میزند - آنرا چه حد که دم از مماثلت حدود این منبع عدل و جود زند - و شام که چون صبح دوم بد لکشائی و عالم آرائی شهره ایام است صافند روز روشن است که نسبت این مشرق خورشید دولت بیکران بدان نسبت صبح و شام هست - و قسطنطینیه عظمی